

LOC DE TAINĂ

STOMFF ANDREI AUREL

LOC DE TAINĂ

E tot mai frig deși e vară.
Iar mă înfioară amintiri.
Nu-mi amintesc de mari iubiri
Ci doar iubirea ta fugară,
În contopitele priviri.

Porniri lăuntrice mă-ndeamnă
Să mă întorc într-un trecut
În care știu că am pierdut
Atâtea lucruri ce înseamnă
Că timpul încă mă mai cheamă
Să fac ce trebuia făcut.

Și dacă n-am să am putere
Să rup cătușele damnante,
Voi emigra în Alicante,
Cu roșu vin să-mi fac plăcere,
În vise chiar și efemere,
Să mă înconjur de bacante.

Dar nici o țară, nici un loc
Nu face dulce pribegia.
Verde și-intinsa e câmpia,
Fantasmă albul inorog.
Eu sufletul mi-l pun zălog.
Mi-e loc de taină poezia.